

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mráčky a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne ze dne 25. 3. 2020, čj. 10.01-000122/20-002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 8. 2020, čj. 5 A 56/2020-14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná zamítla žádost žalobce o určení advokáta k poskytnutí právní služby dle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Proti rozhodnutí žalované se žalobce bránil žalobou u městského soudu, u kterého též požádal o osvobození od soudních poplatků. Usnesením uvedeným v záhlaví městský soud tuto žádost zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal proti usnesení městského soudu kasační stížnost. V ní mj. namítal, že o osvobození od soudních poplatků vůbec nežádal, že napadené usnesení nemá oporu v podkladech a že městský soud rozhoduje svévolně, arogantně, mstivě, za pomoci scestných úvah a stereotypního intrikování. Žalovaná práva vyjádřit se k podané kasační stížnosti nevyužila.

[3] NSS připomíná, že v nynější věci (kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu o neosvobození od soudních poplatků) nevzniká stěžovateli ani poplatková povinnost, ani povinnost zastoupení advokátem dle § 105 odst. 2 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS, body 30-31). NSS proto přistoupil k posouzení kasační stížnosti.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Z obsahu spisu městského soudu vyplývá, že stěžovatel výslovně požádal soud o osvobození od soudních poplatků, a to podáním ze dne 8. 6. 2020 (č. l. 13 spisu městského soudu). Není proto pravdivé tvrzení, že tuto žádost stěžovatel neuplatnil.

[6] NSS již v rozsudku ze dne 26. 10. 2011, čj. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS, který v odůvodnění napadeného usnesení citoval i městský soud, ve věci téhož stěžovatele vyslovil, že „*osvobození od soudních poplatků nemá být institutem umožňujícím chudým osobám vést bezplatně spory podle své libosti*“. I pokud je účastník řízení nemajetný a zásadně by bylo namíste jej osvobodit od soudních poplatků, může soud výjimečně toto dobrodiní odeprít, a to zejména pro povahu sporů, které účastník vede.

[7] V tomto případě městský soud považoval pro posouzení žádosti za rozhodný právě způsob, jakým stěžovatel vyvolává a vede soudní spory, včetně toho, co je jejich podstatou. Stěžovatel vede u městského soudu velké množství řízení proti žalované, v nichž postupuje sériově a stereotypně a používá obdobné argumenty jako v dřívějších neúspěšných případech. I z rozhodovací činnosti NSS, který též eviduje značné množství věcí stěžovatele, vyplývá, že jeho postup v řízeních se neustále opakuje a stěžovatel uplatňuje shodné či obdobné argumenty. Rozhodující je sériovost a stereotypnost stěžovatelem podávaných žádostí spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů. Stěžovatel se nesoudí se snahou o vyřešení sporu, nýbrž pro jeho samotné vedení (shodně rozsudky ve zcela obdobných věcech, jako je i věc nyníjší, např. ze dne 12. 6. 2020, čj. 3 As 164/2020-13, ze dne 13. 8. 2020, čj. 7 As 178/2020-11 nebo ze dne 2. 9. 2020, čj. 6 As 189/2020-11).

[8] NSS ani v posuzované věci (ve které stěžovatel žádal o určení advokáta k přípravě podání ústavní stížnosti proti mj. „svévolné nečinnosti“ Okresního soudu v Českých Budějovicích a „zločinnosti nadřízeného KS v související trestní věci“) nevidí důvod se od těchto závěrů odchýlit. Žádost o osvobození od soudních poplatků nesměruje k zajištění účinné soudní ochrany, nýbrž představuje snahu stěžovatele vést bezplatně spory podle své libosti.

[9] K ostatním námitkám obsaženým v kasační stížnosti NSS pouze ve stručnosti konstatuje, že se jedná o vyjádření stěžovatelových názorů na činnost městského soudu a NSS. Tato tvrzení nelze pokládat za projednatelné kasační námitky.

[10] NSS proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. října 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu